

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 29. januar 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

<u>Sak 41</u>	19/00080-2	Klage over godkjent avkjørselsplan (201807966) - Skullerudveien 15 C	1
<u>Sak 42</u>	19/00085-2	Innstilling - Klage over godkjent avkjørselsplan Gamle Kjelsåsvei 29 (201808334)	4
<u>Sak 43</u>	19/00087-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013082 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801499)	6
<u>Sak 44</u>	19/00088-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013083 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801497)	10
<u>Sak 45</u>	19/00089-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102277 - Sameiet Skovveien 16 (201807689)	14
<u>Sak 46</u>	19/00092-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014035 - Borettslaget Grüners gate 5 (201802235)	18
<u>Sak 47</u>	19/00093-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013084 - Sameiet Christies gate 26 (201801496)	21
<u>Sak 48</u>	19/00094-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018149 - Sameiet Middelthuns gate 9 (201801079)	25
<u>Sak 49</u>	19/00104-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3020421- Dalsbergstien 7 (201803474)	28

<u>Sak 50</u>	19/00147-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3017401 - Sameiet Elisenbergveien 11 (201803855)	32
<u>Sak 51</u>	19/00152-2	Klage på ilagt miljøgebyr nr. 3019192 (201802875)	36
<u>Sak 52</u>	19/00153-2	Klage på ilagt miljøgebyr nr. 3015311 (201803917)	39
<u>Sak 53</u>	19/00161-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014368 - Sameiet Jørgen Moesgate 1 (201803370)	43
<u>Sak 54</u>	18/02699-2	Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone E - Bydel Sagene (201804857)	47
<u>Sak 55</u>	19/00082-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201800459)	51
<u>Sak 56</u>	19/00083-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201801927)	55
<u>Sak 57</u>	19/00086-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A(201800463)	59
<u>Sak 58</u>	19/00163-2	Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone B (201800499)	63
<u>Sak 59</u>	19/00146-2	Klage - Vedtak om avslag på saksomkostninger (201803502)	70
Sak 60	18/02409-8	Vurdering av kommentarer i klagesak om bortfall av positivt vedtak om tildeling av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201802040) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 61	19/00148-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Frogner (201903019) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 62	19/00164-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Alna (201802795) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 63	19/00032-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201803536) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 64	19/00150-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Frogner (201803038) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 65	19/00031-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201803332) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 66	19/00029-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201802947) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 67	19/00151-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201803431) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 68	19/00154-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201802797) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 69	19/00156-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201802916) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 70	19/00157-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201803001) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 71	19/00159-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803008) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 72	19/00160-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803009) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 73	19/00162-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201803010) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 74	18/01622-6	Krav om dekning av sakskostnader etter omgjøring av vedtak - Bydel Gamle Oslo (201801703) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 75 19/00079-2 Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801752) -
Unntatt etter offentleglova Offl. § 13, jf. fvl. § 13 (1) nr.1

[Sak 76](#) 19/00171-1 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 29. januar
2019

72

Sakene er lagt ut til gjennomsyn på www.oslo.kommune.no

Sak 41 Klage over godkjent avkjørselsplan (201807966) - Skullerudveien 15 C

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 08.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 21.12.2018 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen ligger i Bydel Østensjø, og består i dag av fire tomannsboliger og en enebolig som ble oppført i forbindelse med rammetillatelse av 30.07.2015.

Søknad

Det ble 12.12.2016 søkt om flytting av avkjørsel 13 m lenger nord i Skullerudveien. Bakgrunnen for endringssøknaden var tekniske krav tilknyttet avkjørselens stigning fra veiprofil, som det ikke var mulig å gjennomføre ved opprinnelig godkjent avkjørsel. Ansvarlig søker er Goa Arkitektkontor AS, og tiltakshaver er Skullerudveien 15 DA co/Fri Eiendom.

Godkjent avkjørselsplan

Plan- og bygningsetaten traff vedtak om tillatelse til endret avkjøring i vedtak av 31.08.2018. Vedtaket om tillatelse er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova §§ 40-43 behandles av Oslo kommunale klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Vedtaket om tillatelse til endring, herunder godkjenning av avkjørselsplanen, er påklaget av Premakanth Thangavelauthasamy i e-post av 04.09.2018. Klage er nabo og har rettslig klageinteresse, jf. fvl. § 28. Klagen er rettidig innkommet, jf. fvl. § 29. Klager har fremsatt ytterligere merknader i e-post av 11.11.2018.

Klager anfører bl.a. at det er lovfestet at avkjørsel skal være fem meter fra naboeiendommen, i dag er denne plassert ca. 2 meter fra nabotomten. Klager mener den opprinnelige planlagte

2

avkjørsel ville vært mer trafiksikker. Dagens avkjørsel har skapt problemer med hensyn til vikeplikt og forkjørsrett når det skal biler ut fra klagers og tiltakshavers eiendom samtidig. Biler som kjører til tiltakshavers eiendom har benyttet klagers nedsenk for å kjøre inn på sin tomt, hvilket har skapt trafikkfarlige situasjoner. Klager stiller også spørsmål om hvordan Planog

bygningsetaten har godkjent en bredde på avkjørselen på fire meter da plantegningen viser en bredde på tre meter.

Tilsvar til klage

Ansvarlig søker Goa Arkitektkontor v/Johannes Goa Ludvigsen har i brev av 12.10.2018 gitt tilsvaret til klagen. I tilsvaret fremkommer bl.a. at den midlertidige avkjørselen klager henviser til ikke er opparbeidet i samsvar med endret tillatelse. Samlet vil tiltakene som skal gjennomføres før avkjørselen er opparbeidet i tråd med tillatelsen etter søkers mening innebære en klar forbedring fra dagens situasjon.

Utsatt iverksetting av vedtak

Plan- og bygningsetaten er kommet til at det ikke er grunnlag for å gi klagen oppsettende virkning, jf. fvl. § 42. Tiltaket er reversibelt hvis tillatelsen skulle bli opphevet, det medfører ingen inngrep i bevaringsverdige bygninger eller miljø, og utgjør ikke en fare for liv, helse eller

sikkerhet. Det presiseres at eventuelt arbeid som settes i gang før klagen er endelig behandlet, gjøres på tiltakshavers eget ansvar.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Etaten bemerker at det ikke er et lovfestet krav om at avkjørselen skal være 5 meter fra nabotomten, avgjørende er hvilken avstand som fremgår av de godkjente tegningene. Etaten viser til vedlagte avkjørselsplan hvor det fremgår at trafikk sikkerheten og siktlinjer ved avkjørselen er ivarettatt, og at tiltaket for øvrig er i tråd med avkjørselsveilederen. Videre bemerker etaten at tiltakshaver plikter å gjennomføre tiltaket i henhold til godkjente tegninger. Dette medfører at i det tilfellet avkjørselen er plassert annerledes eller har en annen bredde enn hva godkjente tegninger viser, så plikter tiltakshaver å endre avkjørselen inn i tråd med godkjent avkjørselsplan.

Klager har stilt spørsmål ved hvordan Plan- og bygningsetaten kan ha godkjent en åpning på fire meter, når plantegninger viser en åpning på tre meter. Etaten viser til at det ble søkt om å flytte avkjørselen nord på eiendommen for å sikre at den var i tråd med tekniske krav. I denne sammenheng opplyste etaten søker om at åpningen på avkjørselen burde være på fire meter for å være i tråd med avkjørselsveilederen, og ba derfor søker om å oppdatere avkjørselsplanen. Avkjørselen ble altså flyttet nærmere klagers eiendom, og åpningen ble utvidet til fire meter, av trafikk sikkerhetsmessige årsaker.

Klager har videre anført at dagens avkjørsel har skapt problemer med hensyn til vikeplikt og forkjørsrett, og at bilene tilhørende nabotomten har brukt klagers nedsenk for å kjøre inn på sin

tomt hvilket har skapt trafikkfarlige situasjoner. Etaten bemerker til dette at på samme måte som tiltakshaver plikter å gjennomføre tiltaket i henhold til godkjente tegninger, så plikter brukerne av avkjørselene å forholde seg til trafikkreglene og forhindre trafikkfarlige situasjoner.

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter veglova §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er

en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. veglova §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen på en 3

avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i veglova § 43 1. ledd

første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Avkjørselsvedtaket er fattet i tråd med disse retningslinjer og tilpasset de stedlige forholdene basert på en faglig vurdering. Momenter som inngår i vurderingen er sikt og muligheten for trafikkssikker avkjørsel fra offentlig vei. Så lenge avkjørselsplanen tilfredsstiller kravene i retningslinjene godkjenner etaten avkjørselsplanen.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler om at avkjørselen er for bred og er plassert for nære nabotomten ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering
Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter veglova §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Fra Plan- og bygningsetatens vedtak om tillatelse til endring fremkommer det at ansvarlig søker har vist at avkjørselen tilfredsstiller kravene i veglova. Plasseringen medfører noe økt sjenanse for nærmeste nabo, men den overholder avstandsbestemmelsene. Den eventuelle sjenansen anses som påregnelig i dette tilfellet.

Slik sekretariatet for klagenemnda oppfatter klagen, synes flere av klageanførslene å være knyttet til den faktiske situasjonen vedrørende avkjørselen fremfor Plan- og bygningsetatens vedtak om avkjøringstillatelse. Etter sekretariatet for klagenemndas syn bør eventuelle avvik mellom det som er godkjent av Plan- og bygningsetaten og den faktiske situasjonen på eiendommen vurderes fulgt opp av etaten slik dette (ev.) foranlediger.

Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak av 31.08.2018 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klage fra Premakanth Thangavelauthasamy tas ikke til følge.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 31.08.2018 om endring av avkjørselsvei for Skullerudveien

15 C, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at alle gjeldende krav etter veglova med forskrift er oppfylt, herunder hva gjelder tekniske krav og trafikkssikkerhet.

**Sak 42 Innstilling - Klage over godkjent avkjørselsplan Gamle Kjelsåsvei 29
(201808334)**

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 26.11.2018 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen ligger på Grefsen i Bydel Nordre Aker og er bebygget med en enebolig.

Søknad

Plan- og bygningsetaten mottok 14.05.2018 søknad om oppføring av tomannsbolig. Det er også

søkt om riving av eksisterende enebolig og oppføring av ny enebolig på tomten (etatens saksnr.

201806984). I forbindelse med byggetiltakene etableres det ny avkjørsel nord på tomten.

Stavseth & Lervik Arkitekter AS er ansvarlig søker og tiltakshaver er Nord West Eiendom AS.

Godkjent avkjørselsplan

Plan- og bygningsetaten traff vedtak om godkjenning av avkjørselsplan i vedtak om rammetillatelse av 11.09.2018.

Vedtaket om tillatelse er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av

avkjøring etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Rammetillatelsen, herunder godkjenningen av avkjørselsplanen, er påklaget av Liv Kvam, i epost

datert 28.09.2018. Klager er nabo og har rettslig klageinteresse, jf. fvl. § 28. Klagen er rettidig innkommet, jf. fvl. § 29.

Klager anfører bl.a. at tiltaket medfører at et stort antall biler kommer til å kjøre ut og inn rett inntil gjerdet mot naboeiendommen i Gamle Kjelsåsvei 31. Avkjørselen vil ikke kunne få fri sikt langs Gamle Kjelsåsvei nordover, da det her er beplantning på sørvestre del av klagers tomt. Siktlinjen vil ikke bli som inntegnet i forbindelse med søknaden med mindre avkjørselen flyttes mot midten av tiltakshavers eiendom. Klager legger til at det er uaktuelt å fjerne vegetasjon på egen tomt for at tiltakshaver skal oppnå en tilfredsstillende siktlinje med den avkjørsel som er inntegnet.

Utsatt iverksetting av vedtak

Plan- og bygningsetaten er kommet til at det ikke er grunnlag for å gi klagen oppsettende virkning, jf. fvl. § 42. Tiltaket er reversibelt hvis tillatelsen skulle bli opphevet, det medfører ingen inngrep i bevaringsverdige bygninger eller miljø, og utgjør ikke en fare for liv, helse eller

sikkerhet. Det presiseres at eventuelt arbeid som settes i gang før klagen er endelig behandlet, gjøres på tiltakshavers eget ansvar.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Plan- og bygningsetaten viser til vedlagte avkjørselsplan, som viser at trafikksikkerheten og siktlinjer ved avkjørselen er ivarettatt. Etaten bemerker at hensikten bak ansvarsrettsystemet i plan- og bygningsloven er at etaten i utgangspunktet ikke skal overprøve sakkyndige vurderinger. For at overprøving skal være aktuelt må det foreligge forhold eller holdepunkter som kan begrunne at det bør foretas ytterligere undersøkelser. Et annet aspekt ved ansvarsreglene er videre at ved eventuelle feil i prosjektering og utføring kan de ansvarlige foretakene holdes ansvarlig i ettertid. Dette innebærer at det må forutsettes at det er i det ansvarlige foretakets beste interesse at deres vurderinger er tilfredsstillende. Plan- og bygningsetaten legger derfor til grunn ansvarlig søkers redegjørelse for siktlinjer og at disse vil

kunne oppfylles uten behov for beskjæring av beplantning/hekk på klagers eiendom.

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er

en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Avkjørselsvedtaket er fattet i tråd med disse retningslinjer og tilpasset de stedlige forholdene basert på en faglig vurdering. Momenter som inngår i vurderingen er sikt og muligheten for trafikksikker avkjørsel fra offentlig vei. Så lenge avkjørselsplanen tilfredsstiller kravene i retningslinjene godkjenner etaten avkjørselsplanen.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler, herunder om at innsendte siktlinjer er feil, ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Fra Plan- og bygningsetatens vedtak av 11.09.2018 fremkommer det at etaten har vurdert at tiltakets plassering ikke er i strid med hensynet til trafikksikkerheten, vedlikeholdet av veien eller miljøet på eiendommen. Brukeren av avkjørselen er forpliktet til å vedlikeholde avkjørselen for å opprettholde fri sikt.

Siden beplantning på naboeiendommen ikke fremkom på godkjent avkjørselsplan, ba det faglige sekretariat for klagenemnda Plan- og bygningsetaten foreta en nærmere vurdering av

klageanførsle. I etatens svar hit av 14.12.2018 informerer etaten om at deres konklusjon vedrørende trafikkssikkerhet og siktlinjer er fattet på bakgrunn av flyfoto og bilder fra gateplan gjennom Googles Street-view funksjon.

Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak om rammetillatelse av 11.09.2018 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klage fra Liv Kvam tas ikke til følge.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 11.09.2018 om godkjenning av avkjørselsplan for Gamle Kjelsåsvei 29, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at alle gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 med forskrift er oppfylt, herunder hva gjelder tekniske krav og trafikkssikkerhet.

[19/00087]

Sak 43 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013082 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801499)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 ble det i Falsens gate ved nr. 33 observert et overheng med snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-n).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Falsens gate 25 og 33/Romsdalsgata 10, ved styreleder Bjørn Venn, påklaget vedtaket den 8.2.2018 (dok 5). Klager viser for det første til at borettslaget ble ilagt to likelydende miljøgebyr, et for eiendommen Falsens gate 33 og et for eiendommen Romsdalsgata 10. For ordens skyld bemerker faglig sekretariat at det er vedtak om miljøgebyr for forholdet i Falsens gate 33 som behandles i denne saken.

Klager anfører at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for stengt. Det vises til at det fremgår av vaktmesterens loggbok for den 26. januar at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø. De er et lite borettslag som ikke er i stand til å sette ut avvisere umiddelbart etter at isen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Falsensgt 25 og 33/Romsdalsgt 10 v/OBOS, Postboks 6668 St Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at taket ikke var ryddet for snø og is, og det var ingen avvisere på stedet. Videre viser etaten til at betjentene må forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.2.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager er av den oppfatning om at ileggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar, fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget. Som et tillegg til klagen ligger loggboken til vaktmesteren (dok 5b).

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid faglig sekretariat stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Faglig sekretariat er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Faglig sekretariat mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Klager er av den oppfatning om at ileggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar, fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i en mye beferdet gate utgjør en risiko for personskafe, og at skadepotensialet er spesielt stort når det faller fra høyden.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner og iverksette konkrete tiltak for å rydde taket snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men klagenemnda mener at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Klagenemnda mener imidlertid at store snømengder stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Klagenemnda mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00088]

Sak 44 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013083 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801497)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 kl. 14.24 ble det i Romsdalsgata 10 observert et overheng med snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-j).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Falsens gate 25 og 33/Romsdalsgata 10, ved styreleder Bjørn Venn, påklaget vedtaket den 8.2.2018 (dok 5). Klager viser for det første til at borettslaget ble ilagt to likelydende miljøgebyr, ett for eiendommen Falsens gate 33 og ett for eiendommen Romsdalsgata 10. For ordens skyld bemerker faglig sekretariat at det er vedtak om miljøgebyr for forholdet i Romsdalsgata 10 som behandles i denne saken.

Klager anfører at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for stengt. Det vises til at det fremgår av vaktmesterens loggbok for den 26. januar at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø. De er et lite borettslag som ikke er i stand til å sette ut avvisere umiddelbart etter at isen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Falsensgt 25 og 33/Romsdalsgt 10 v/OBOS, Postboks 6668 St Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak, kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at det lå et tykt lag med snø og is over takrenne langs hele bygården, og det var ingen avvisere på stedet. Videre viser etaten til at betjentene må forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.2.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer

med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget. Som et tillegg til klagen ligger loggboken til vaktmesteren (dok 5b).

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følges håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid faglig sekretariat at stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Faglig sekretariat er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Faglig sekretariat mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i en mye beferdet gate utgjør en risiko for personskade, og at skadepotensialet er spesielt stort når det faller fra høyden.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner og iverksette konkrete tiltak for å rydde taket snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men klagenemnda mener at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid klagenemnda stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Klagenemnda mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00089]

Sak 45 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102277 - Sameiet Skovveien 16 (201807689)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.9.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102277 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Skovveien ved nr. 16 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Skovveien 16, ved forretningsfører Marianne Stabell, påklaget vedtaket den 20.10.2018 (dok 6). Klager benekter ikke at det stod søppel utenfor bygården i noen dager. Avfallet var plassert der i forbindelse med håndverksmessige utbedringer i gården. Klager anfører at dette søppelet stod på sameiets grunn, og at det følgelig ikke dreier seg om søppel på offentlig fortau.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Skovveien 16 v/Marianne Stabell, Skovveien 16, 0257 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post 2.10.2018. Klagen er fremsatt 20.10.2018, og er innenfor klagefristen. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ileggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. forskrift av 6. juni 2007 nr. 577 om politivedtekt, Oslo kommune (heretter politivedtekten), § 9-2.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.»

Hjemmelsloven er politiloven § 14 første og tredje ledd, som lyder slik:

«I vedtekter som fastsettes av kommunen og godkjennes av departementet eller den instans departementet fastsetter, kan det gis bestemmelser

- 1. om å opprettholde ro og orden, sikre ferdselen og for å hindre tilgrising, herunder klistring og maling på vegger, murer o l., på steder som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel. (...)*
 - 2. i samsvar med lokale sedvaner, om hus- eller grunneiers plikt til på de steder som er nevnt i nr. 1, å holde rent og ryddig fortau eller tilsvarende område i umiddelbar tilknytning til eiendommen, rydde for snø og strø når det er glatt.*
- (...)*

Kommunale vedtekter som nevnt i første ledd nr. 1 og 2 kan i tillegg håndheves av kommunen, eller personer utpekt av kommunen. (...) Ved overtredelse av de kommunale vedtektene som nevnt overfor kan kommunen, eller dets utpekte, ilegge overtredelsesgebyr.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om gjennomføring av bestemmelsene i dette ledd, herunder hvilke deler av ferdselen kommunen kan sikre.»

Saksopplysninger

Den 27.9.2018 kl. 16.53 ble det i Skovveien ved nr. 16 observert søppel på fortauet utenfor eiendommen. Søppelet bestod blant annet av sekker med isopor, treverk og annet byggeavfall. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-c). En betjent returnerte til stedet den 28.9.2018 kl. 17.26. Da avfallet fortsatt ikke var fjernet, ble det besluttet å ilegge et miljøgebyr (dok 2). I forbindelse med andregangskontrollen fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4a-h).

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten presiserer i oversendelsen at ansvaret for å holde arealet utenfor bygården rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen kommer fra så lenge det er plassert på fortauet utenfor eiendommen gårdeier har ansvar for. I denne saken var søppelet plassert rett utenfor eiendommen, og Bymiljøetaten mener at området fremstår som åpen for alminnelig ferdsel. Videre understreker etaten at det for eksempel i forbindelse med oppussingsarbeid ikke er tillatt å lagre avfall på offentlig sted. Mellomlagring av søppel bør skje inne i bygården, og man bør vente med å bære det ut til man har anledning til å kjøre det bort.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 30.10.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.9.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102277 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Formålet er å sikre ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har vist til at avfallet var plassert utenfor bygården i forbindelse med håndverksmessige utbedringer i gården. Klager anfører at dette søppelet stod på sameiets grunn, og at det følgelig ikke dreier seg om søppel på offentlig fortau.

Etter politiloven § 14 første ledd nr. 2, jf. nr. 1 er kommunen gitt kompetanse til å gi vedtekter med bestemmelser som pålegger eier av hus på alminnelig beferdede steder å holde det rent og ryddig på fortau eller tilsvarende område i umiddelbar tilknytning til eiendommen. Av tredje ledd følger det at kommunen kan ilegge gebyr for overtredelse av kommunale politivedtekter. Av politivedtekten § 4-3 fremgår det at gårdeier plikter å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Klagers anførsel om at bestemmelsen ikke får anvendelse på det området det er tale om i denne saken, mener faglig sekretariat ikke kan føre frem. Slik det fremgår av den fremlagte dokumentasjonen er søppelet plassert på et område i umiddelbar tilknytning til eiendommen.

Når det gjelder gårdeiers plikt til å rydde foran eiendommen, viser faglig sekretariat til praksis fra Oslo kommunes klagenemnd. Det følger av praksis at det påhviler gårdeier en aktivitetsplikt med hensyn til å sørge for at renhold skjer, og at renhold én gang i døgnet er ansett for å være et akseptabelt krav. I denne saken gikk det over 24 timer mellom den første og andre kontrollen. Faglig sekretariat har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større mengder søppel. Imidlertid mener faglig sekretariat at søppel som i denne saken ikke krever omfattende organisering for å fjernes, og at gårdeier hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortau.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp nye forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyr ble påklaget den 20.10.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.9.2018 om ilegging av miljøgebyr nr. 3102277 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Formålet er å sikre ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har vist til at avfallet var plassert utenfor bygården i forbindelse med håndverksmessige utbedringer i gården. Klager anfører at dette søppelet stod på sameiets grunn, og at det følgelig ikke dreier seg om søppel på offentlig fortau.

Etter politiloven § 14 første ledd nr. 2, jf. nr. 1 er kommunen gitt kompetanse til å gi vedtekter med bestemmelser som pålegger eier av hus på alminnelig beferdede steder å holde rent og ryddig på fortau eller tilsvarende område i umiddelbar tilknytning til eiendommen. Av tredje ledd følger det at kommunen kan legge gebyr for overtredelse av kommunale politivedtekter. Av politivedtekten § 4-3 fremgår det at gårdeier plikter å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Klagers anførsel om at bestemmelsen ikke får anvendelse på det området det er tale om i denne saken, mener klagenemnda ikke kan føre frem. Av den fremlagte dokumentasjonen fremgår det klart at søppelet var plassert på et område i umiddelbar tilknytning til eiendommen.

Videre viser klagenemnda til at det følger av praksis at det påhviler gårdeier en aktivitetsplikt med hensyn til å sørge for at renhold skjer, og at renhold én gang i døgnet er ansett for å være et akseptabelt krav. I denne saken gikk det over 24 timer mellom den første og andre kontrollen. Nemnda har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større mengder søppel. Imidlertid mener klagenemnda at søppel som i denne saken ikke krever omfattende organisering for å fjernes, og at gårdeier hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 46 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014035 - Borettslaget Grüners gate 5 (201802235)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel har i brev av 10.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3014035 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 17.1.2018 ble det i Grüners gate ved nr. 5 observert avvisere som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 24.1.2018. Avviserne hang ute i hele perioden (se dok 3a-k). Da etaten kontrollerte bygården den 24.1.2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Grüners gate 5, ved styreleder Christian D. Rørvik, påklaget vedtaket den 11.2.2018 (dok 5). Klager har for det første beklaget at de ikke var godt nok kjent med innholdet i politivedtekten, og informerer om at avviserne ble tatt ned 3-4 dager etter 7-dagersfristen. Klager viser til at de trodde styret hadde en varslingsplikt for mulig snøras, og ikke bare rydding av snø. På grunn av et større snøfall valgte styret å henge opp avvisere for å være føre var, og varsle forbipasserende.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Grunersgt 5 v/HBRI AS, Postboks 6666 St. Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 11.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med

forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at gårdeier selv er ansvarlig for å gjøre seg tilstrekkelig kjent med gjeldende regelverk. Som gårdeier er man pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre plikter gårdeier å fjerne avvisere senest etter 7 dager med mindre det kan dokumenteres lengre ventetid på rekvirert bistand. Videre viser etaten til at de har erfaring med at avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel, og at de kan miste sin varslings effekt dersom de blir hengende for lenge.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 9.3.2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3014035 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har vist til at det sittende styret er nytt og beklager at de ikke hadde tilstrekkelig kjennskap til innholdet i politivedtekten. På grunn av et større snøfall valgte styret å henge opp avvisere for å være føre var, og varsle forbipasserende.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følges håndheves strengt.

Den 17.1.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Grüners gate nr. 5. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 24.1.2018, og konstaterte at avvisere var hengt opp i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke gårdeier dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Gårdeier begrunner styrets avgjørelse om å la avvisere være opphengt utover den tillatte perioden med at de ønsket å være føre var, og at det var en reflekshandling på grunn av et plutselig snøfall.

Faglig sekretariat understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det kan avviserne miste sin varslings effekt. Faglig sekretariat mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Faglig sekretariat vil videre bemerke at det er uvesentlig hvorvidt styret i borettslaget er nytt og uferent eller ikke. Politivedtekten pålegger gårdeier en objektiv plikt, og ras fra hustak kan få alvorlige konsekvenser. Det stilles derfor skjerpede krav til at pliktene som følger av politivedtekten blir ivaretatt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 11.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3014035 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune.

Klager har vist til at det sittende styret er nytt og beklager at de ikke hadde tilstrekkelig kjennskap til innholdet i politivedtekten. På grunn av et større snøfall valgte styret å henge opp avvisere for å være føre var, og varsle forbipasserende.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp

avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 17.1.2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Grüners gate nr. 5. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 24.1.2018, og konstaterte at avvisere var hengt opp i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at *«avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding»*. I dette tilfellet har ikke gårdeier dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Klagenemnda understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00093]

Sak 47 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013084 - Sameiet Christies gate 26 (201801496)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 ble det i ved Christies gate 26 observert et overheng med snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-k).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Christies gate 26, ved R. Bent Holm, påklaget vedtaket den 5.2.2018 (dok 5). Klager motsetter seg miljøgebyret fordi det ikke foreligger bevis i saken til å ilegge det. Det anføres at det ikke fremgår av fotodokumentasjonen at det henger istapper fra taket. Videre vises det til at det er installert snøfangere slik at takras ikke kan skje. Endelig viser klager til at de har

avtale med vaktmester som overvåker eiendommen og varsler dersom det oppstår istapper og avvisere må henges opp.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Christies gate 26, Postboks 1622 Vika, 0119 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 5.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgende strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at det lå et tykt lag med snø og is over takrenne langs hele bygården, og det var ingen avvisere på stedet. Videre viser etaten til at det ikke kun er når istapper henger ned fra taket at avvisere skal settes opp. I følge politivedtekten § 4-1 skal avvisere straks settes opp når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Etaten bemerker at selv om det er montert snøfangere på taket, vil det fortsatt kunne være behov for å rydde taket manuelt. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 14.2.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye

opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager mener at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis til å ilegge miljøgebyr i denne saken. Bygården har snøfangere på taket og det henger ikke istapper som truer med å falle ned. I tillegg blir bygården holdt under oppsyn av en vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat vil først understreke at det klart fremgår av bestemmelsen at det ikke bare er når is truer med å falle ned at gårdeier plikter å henge opp avvisere og rydde taket. I bestemmelsen står det snø *eller* is som truer med å falle ned. Dette betyr at gårdeier også plikter å henge opp avvisere og varsle om faren når det oppstår ansamlinger av snø som kan falle ned på bakken under.

Videre vil faglig sekretariat bemerke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeier. Snøfangere vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras, og faglig sekretariat mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren og ryddet taket. Dersom det kommer store mengder med snø med påfølgende værskifte, vil det kunne være behov for å rydde taket manuelt selv om man har montert snøfangere.

Klager har videre anført at bygården blir holdt under oppsyn av en vaktmester, og at vaktmester varsler når det samler seg is på taket. Faglig sekretariat vil til dette si at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at gårdeier også selv må følge med, og handle dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Faglig sekretariat er i denne saken kommet til at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere, og videre sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 5.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Klager mener at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis til å ilegge miljøgebyr i denne saken. Bygården har snøfangere på taket og det henger ikke istapper som truer med å falle ned. I tillegg blir bygården holdt under oppsyn av en vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda vil først understreke at det klart fremgår av bestemmelsen at det ikke bare er når is truer med å falle ned at gårdeier plikter å henge opp avvisere og rydde taket. I bestemmelsen står det snø *eller* is som truer med å falle ned. Dette betyr at gårdeier også plikter å henge opp avvisere og varsle om faren når det oppstår ansamlinger av snø som kan falle ned på bakken under.

Videre vil klagenemnda bemerke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeier. Snøfangere vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras, og nemnda mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren og ryddet taket. Dersom det kommer store mengder med snø med påfølgende værskipfe, vil det kunne være behov for å rydde taket manuelt selv om man har montert snøfangere.

Endelig vil klagenemnda understreke at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at også gårdeier må følge med, og handle, dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00094]

Sak 48 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018149 - Sameiet Middelthuns gate 9 (201801079)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3018149 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 22.1.2018 ble det i Middelthuns gate ved nr. 9 observert istapper som hang ned fra taket. Bymiljøetatens betjent vurderte at det var fare for at istappene ville falle ned. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Betjenten fotograferte forholdet (dok a-e).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel har gjennomgått saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Middelthuns gate 9, ved Dinesh Antonio Fossum, påklaget vedtaket den 31.1.2018 (dok 5). Klager anfører at sameiet har installert varmekabler i takrenna for å forhindre isdannelser. Varmekablene ble installert med en bryter slik at de kan regulere bruken etter behov. Klager viser til at de i forbindelse med en totalrehabilitering av taket ikke hadde klart å finne den nye plasseringen av bryteren. Klager anfører videre at de, dagen etter Bymiljøetatens observasjon, fikk satt på varmekablene, og at dette viser at sameiet handlet raskt etter at de observerte isdannelsen.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Middelthuns gate 9, Middelthuns gate 9, 0368 Oslo, som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 26.1.2018. Klagen ble fremsatt 31.1.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsele er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Etaten påpeker videre at varmekabler i en takrenne er et virkemiddel som gårdeiere kan ta i bruk for å forhindre at snø og is skal rase fra taket. At det er et virkemiddel betyr at gårdeier også må ha rutiner for å utføre andre tiltak dersom varmekablene ikke virker. Bymiljøetaten mente at gårdeier i denne saken ikke hadde opprettholdt sine plikter etter politivedtekten § 4-1, og kom etter en samlet vurdering av sakens opplysninger til at miljøgebyret ikke kunne frafalles.

I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 1.2.2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018149 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble gitt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket og istapper fra takrenna.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har vist til at sameiet har installert varmekabler i takrenna for å forhindre isdannelse, men at de i forbindelse med en totalrehabilitering av taket ikke hadde klart å finne den nye plasseringen av bryteren. Klager har lagt ved et skjermbilde av en e-post hvor bryteren til varmekablene etterlyses. Klager har som kommentar til dette anført at de ønsket å agere raskt, og varmekablene ble skrudd på kort tid etter.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortau utenfor bygården.

Selv om det ble sørget for at varmekablene ble skrudd på dagen etter, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Det vises tydelig av vedlagt dokumentasjon at istapper henger fra taket og at det ligger større mengder snø over takrenna langs hele bygården. Faglig sekretariat mener at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere og ryddet taket manuelt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 31.1.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018149 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577

av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket og istapper fra takrenna.

Klager har vist til at sameiet har installert varmekabler i takrenna for å forhindre isdannelser, men at de i forbindelse med en totalrehabilitering av taket ikke hadde klart å finne den nye plasseringen av bryteren. Varmekablene ble skrudd på kort tid etter at Bymiljøetaten hadde vært på stedet.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere, og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Selv om det ble sørget for at varmekablene ble skrudd på dagen etter, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Det vises tydelig av vedlagt dokumentasjon at istapper henger fra taket og at det ligger større mengder snø over takrenna langs hele bygården. Klagenemnda mener at gårdeier i denne saken skulle ha hent opp avvisere og ryddet taket manuelt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00104]

Sak 49 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3020421- Dalsbergstien 7 (201803474)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 11.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.4.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3020421 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Dalsbergstien ved nr. 7 observert forsøpling utenfor bygården.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 24.4.2018 (dok 6) anført at miljøgebyret ble ilagt en snau uke etter at snøen hadde gått, og at det er urimelig å bli ilagt bot for dette etter den ekstraordinært lange vinteren. Det vises til at det aktuelle fortauet ble ryddet dagen etter.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Mette Elisabeth Madstuen, Mellbyedalen 9, 0287 Oslo, som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Madstuen part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post 16.4.2018. Klagen er fremsatt 24.4.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. forskrift av 6.6.2007 nr. 577 om politivedtekt, Oslo kommune (heretter politivedtekten), § 9-2a. Formålet er å sikre ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l. (...)»

Saksopplysninger

Den 11.4.2018 kl. 11.31 ble det i Dalsbergstien ved nr. 7 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården. Søppelet bestod blant annet av sigarettneiper, snusposer, emballasje og noe treverk. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-d). En betjent returnerte til stedet den 12.4.2018 kl. 14.13. Betjenten registrerte at fortauet ikke var rengjort, og besluttet å ilegge et miljøgebyr (dok 2). I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4a-t).

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at den mengden med søppel som betjenten observerte på fortauet utenfor bygården viser at fortauet bærer preg av manglende renhold. Etaten understreker at politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising. Det presiseres at gårdeier må etablere tilstrekkelige rutiner hvor man besørger renhold av fortauet utenfor bygården. Eiendommen ligger i et mye beferdet område, og dette stiller strengere krav til gårdeier med tanke på hyppigheten av tilsyn og påfølgende renhold. Videre presiserer Bymiljøetaten at grusen på fortauet ikke omfattes av miljøgebyret.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I henhold til forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 27.4.2018.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.4.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3020421 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Dalsbergstien ved nr. 7 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig. Samtidig følger det av § 4 i forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter at:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Klager har anført at miljøgebyret er ilagt kun en snau uke etter at snøen gikk, og at det er urimelig å bli ilagt bot etter en ekstraordinær vinter.

Politivedtektene tillegger gårdeierne et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen i indre by. At det har vært en vinter med mye snø, må inngå i gårdeiers vurdering av hvilke rutiner som, innenfor rimelighetens grenser, skal til for å holde fortauet rent. Faglig sekretariat mener at det forholdet at snøen gikk en snau uke før miljøgebyret ble ilagt, ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier. Gårdeier burde her vært forberedt på å rydde fortauet, for eksempel søppelet under treet, når snøen smeltet (se dok 4i).

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere noen grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Bestemmelsene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Faglig sekretariat mener at jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene tillegger gårdeier. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektens vilkår.

I denne saken mener faglig sekretariat at den fotodokumentasjonen som er fremlagt viser tilstrekkelig mengde søppel for å ilagge miljøgebyr. Når man i tillegg sammenholder dette med tidsaspektet, herunder at klager selv sier at det er omtrent en uke siden snøen gikk, skulle

gårdeier ha sørget for renhold av fortauet. Faglig sekretariat bemerker at Dalsbergstien ligger i et sentrumsnært og mye trafikkert område, og gårdeier burde derfor ha vært forberedt på at det kunne komme frem en del søppel når snøen smeltet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyr ble påklaget den 24.4.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.4.2018 om ilegging av miljøgebyr nr. 3020421 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Dalsbergstien ved nr. 7 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klager har anført at miljøgebyret er ilagt kun en snau uke etter at snøen gikk, og at det er urimelig å bli ilagt bot etter en ekstraordinær vinter.

Klagenemnda viser til at da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Politivedtektene tillegger gårdeierne et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen i indre by. At det har vært en vinter med mye snø, må inngå i gårdeiers vurdering av hvilke rutiner som, innenfor rimelighetens grenser, skal til for å holde fortauet rent. Klagenemnda mener at det forholdet at snøen gikk en snau uke før miljøgebyret ble ilagt, ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier. Gårdeier burde her vært forberedt på å rydde fortauet da snøen smeltet.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere noen grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Klagenemnda mener at jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene tillegger gårdeier. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker som ferdes og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektens vilkår.

I denne saken mener klagenemnda at den fotodokumentasjonen som er fremlagt viser tilstrekkelig mengde søppel for å ilegge miljøgebyr. Når man i tillegg sammenholder dette med tidsaspektet, herunder at klager selv sier at det er omtrent en uke siden snøen gikk, skulle gårdeier ha sørget for renhold av fortauet tidligere. Klagenemnda bemerker at Dalsbergstien ligger i et sentrumsnært strøk, og med tanke på aktiviteten i området burde gårdeier derfor ha vært forberedt på at det kunne komme frem en del søppel da snøen smeltet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00147]

Sak 50 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3017401 - Sameiet Elisenbergveien 11 (201803855)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19.3.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3017401 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 12.3.2018 ble det i Elisenbergveien ved nr. 11 observert avvisere som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 19.3.2018. Avviserne hang ute i hele perioden (se dok 3a-g). Da etaten kontrollerte bygården den 19.3.2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Elisenbergveien 11, ved Georg Antonsen, påklaget vedtaket den 4.4.2018 (dok 5). Klager har primært anført at de har gode rutiner når det gjelder rydding av tak for snø og is, og viser til at sameiet i januar leide inn bistand for å fjerne snø fra taket. Videre anfører klager at Oslo hadde opplevd en ekstrem vinter, og at de derfor vurderte det som nødvendig å la avviserne bli hengende.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Elisenbergveien 11 c/o Georg Antonsen, Elisenbergveien 11, 0265 Oslo, som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 20.3.2018. Klagen ble fremsatt 4.4.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i først instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at gårdeier er pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og skal snarest mulig sørge for at taket blir ryddet. Klager har ikke dokumentert at avvisere hang ute i påvente av rekvirert bistand, men har erkjent at avviserne hang ute for sikkerhets skyld på grunn av generelt stort snøfall den vinteren. Videre viser etaten til at de har erfaring med at avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel, og at de kan miste sin varslings effekt dersom de blir hengende for lenge.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 27.4.2018.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19.3.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017401 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har primært anført at de har gode rutiner når det gjelder rydding av tak for snø og is, og viser til at sameiet i januar leide inn bistand for å fjerne snø fra taket. Videre anfører klager at

Oslo hadde opplevd en ekstrem vinter, og at de derfor vurderte det som nødvendig å la avviserne bli hengende.

Faglig sekretariat legger til grunn at det ikke er omtvistet mellom partene at avviserne hadde stått ute i mer enn 7 dager. At det ikke foreligger fotodokumentasjon fra den 16.3.2018 får derfor ikke betydning for den videre behandling av saken.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 12.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Elisenbergveien nr. 11. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 19.3.2018, og konstaterte at avvisere var hengt opp i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at *«avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding»*. I dette tilfellet har ikke sameiet dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Sameiet begrunner deres avgjørelse om å la avvisere være opphengt utover den tillatte perioden, med at den store snømengden utgjorde en konstant fare for ras og at forbipasserende er best beskyttet gjennom varsling.

Faglig sekretariat understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Faglig sekretariat mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Forslag til innstilling Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 4.4.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19.3.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017401 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Klager har primært anført at de har gode rutiner når det gjelder rydding av tak for snø og is, og viser til at sameiet i januar leide inn bistand for å fjerne snø fra taket. Videre anfører klager at Oslo hadde opplevd en ekstrem vinter, og at de derfor vurderte det som nødvendig å la avviserne bli hengende.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 12.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Elisenbergveien nr. 11. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 19.3.2018, og konstaterte at avvisere var hengt opp i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «*avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding*». I dette tilfellet har ikke sameiet dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Sameiet begrunner deres avgjørelse om å la avvisere være opphengt utover den tillatte perioden, med at den store snømengden utgjorde en konstant fare for ras og at forbipasserende er best beskyttet gjennom varsling.

Klagenemnda understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 51 Klage på ilagt miljøgebyr nr. 3019192 (201802875)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 14.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3019192 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen fastsetter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 14.2.2018 ble det i Eugenes gate ved nr. 1 observert et overheng av snø og en istapp hengende fra taket over inngangen til Flügger Farve. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-c).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Eugeniesgt 1 AS, ved Ellen Nordby Johansson, påklaget vedtaket den 7.3.2018 (dok 5). Klager viser for det første til at en vaktmester er hyret inn for å føre kontroll med bygården, og har daglig kontroll av taket i tider med mye snø. Samme dag som Bymiljøetaten var ved eiendommen, slo vaktmesteren ned istappen kort tid etter kontrollen. For det andre anfører klager at snøen som vises på bildene ligger i takrenna, og vil smeltes av varmekabler. Endelig er det montert nettinggjerde på taket for å forhindre store snøras. Klager anfører at hun er en svært ansvarlig gårdeier, som følger nøye med og har godt ettersyn med gården. Hun anfører at det ikke kan forventes at hun eller vaktmester står standby ved gården for å observere taket til alle døgnets tider.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Eugenesgt 1 AS, Kringsjågrenda 20, 0861 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er selskapet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 15.2.2018. Klagen ble fremsatt 7.3.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at manglende avvisere er et brudd på bestemmelsen i politivedtekten § 4-1, da bildene viser at det foreligger rasfare av både snø og istapp. Dette er uavhengig av om det er rekvirert bistand til å rydde taket, fordi bestemmelsen sier at avvisere skal henges opp straks det oppstår fare for ras. Bybetjenten må forholde seg til det som er synlig fra bakkenivå. Bymiljøetaten anfører at de har erfaring med at når det ansamles snø og/eller is rundt takrenner og kanten på hustaket, er det en indikasjon på at det kan ligge større mengder snø eller is leger inn på taket som kan øke faren for takras. Følgelig skulle avvisere vært satt ut for å varsle om faren.

Videre viser etaten til at selv om gårdeier har installert varmekabler og nettinggjærde, betyr ikke det at man kan stole på at disse innretningene eliminerer faren for takras eller dannelse av istapper. Dersom det henger snø og/eller is utover takrenner vil det være behov for å varsle om rasfare ved hjelp av avvisere, samt rydde taket manuelt.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 9.4.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 14.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3019192 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket samt en istapp.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager mener at illeggelse av miljøgebyr i denne saken ikke er rettferdig. Hun anfører at hun har hyppig tilsyn av bygården, og da særlig i perioder med mye snøvær. Det er kostbart å ha en vaktmester som ser til bygården daglig, og det er installert varmekabler i takrenna og nettinggjærde på taket. Istappen som fremgår av fotodokumentasjonen ble fjernet senere

samme dag som Bymiljøetaten var på stedet, og den resterende snøen vil smelte på grunn av varmekablene.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården. Denne handlingsplikten utløses ikke bare når snø og/eller is raser ned fra taket, men når det «truer med å falle» ned. At det er installert varmekabler i takrenna fritar ikke gårdeier fra å henge opp avvisere og rydde taket manuelt. Faglig sekretariat viser her til klagenemndas avgjørelse i sak 453 den 6.11.2018, hvor klagenemnda uttaler følgende:

«Klagenemnda mener at selv om sameiet har installert varmekabler, vil de dersom det kommer store mengder snø, med påfølgende værskifte, måtte sette opp avvisere og rydde taket manuelt for å forhindre at snøen raser ned.»

Selv om vaktmester sørget for å fjerne istappen samme dag som Bymiljøetaten ila miljøgebyret og gårdeier har installert varmekabler og nettinggjerde, mener faglig sekretariat at gårdeier i denne saken ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Det vises tydelig av vedlagt fotodokumentasjon at snøen har lagt seg som et tykt lag over takrenna, foran nettinggjerdet. Faglig sekretariat mener at det tykke snølaget truer med å rase ned, og følgelig skulle gårdeier ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende og deretter besørget rydding av taket manuelt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 7.3.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 14.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3019192 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket samt en istapp.

Klager anfører at hun er en ansvarlig gårdeier som har hyppig tilsyn av bygården, og da særlig i perioder med mye snøvær. Det er installert varmekabler i takrenna og nettinggjerde på taket. Istappen som fremgår av fotodokumentasjonen ble fjernet senere samme dag som Bymiljøetaten var på stedet, og den resterende snøen vil smelte på grunn av varmekablene.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården. Denne handlingsplikten utløses ikke bare når snø og/eller is raser ned fra taket, men når det «truer med å falle» ned. At det er installert varmekabler i takrenna fritar ikke gårdeier fra å henge opp avvisere og rydde taket manuelt. Det vises tydelig av vedlagt fotodokumentasjon at snøen har lagt seg som et tykt lag over takrenna, foran nettinggjerdet. Klagenemnda mener det tykke snølaget truer med å rase ned, og følgelig skulle gårdeier ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende og deretter besørget rydding av taket manuelt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00153]

Sak 52 Klage på ilagt miljøgebyr nr. 3015311 (201803917)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.3.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015311 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 21.3.2018 ble det i Tøyengata ved nr. 41 observert avvisere som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 28.3.2018. Avvisere hang ute hele perioden (se dok 3a-j). Da etaten kontrollerte bygården den 28.3.2018 hadde

avvisere hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Tøyengata 41, ved Mari Svolsbru, påklaget vedtaket den 10.4.2018 (dok 5). Klager anfører at taket til bygården har lav risiko for ras gjennom vinteren fordi taket er utstyrt med snøfangere. Videre anføres det at styret fører internkontroll og holder oppsyn med taket gjennom hele vinteren, og at avvisere kun settes opp i smelteperioder. Etter at løsnede isflak ble observert rase fra andre bygårder rundt, besluttet styret å henge opp avvisere. Videre anfører klager at styret har vært i kontakt med tilbydere av takrydding, men at disse aktørene kun fjerner is og snø mellom snøfanger og takrenner. Klager hevder at det ikke er behov for slik rydding på grunn av varmekabler i takrennene. Endelig hevder klager at risikomomentet under perioden gebyret ble ilagt, var tilknyttet et snølag som dekket den delen av taket som profesjonelle aktører ikke tilbyr å rydde.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Tøyengata 41 v/Svolsbru & Styret, Tøyengata 41, 0578 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 5.4.2018. Klagen ble fremsatt 10.4.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen av gårdeier er pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og skal snarest mulig sørge for at taket blir ryddet. I brev av 30.4.2018 ble klager bedt om å dokumentere at det ble forsøkt å fjerne is/snø fra taket på bygården. I svar til etaten viser klager til at styret, høsten 2016, avsluttet en inngått avtale med Ren Service AS

fordi de mente tjenesten ikke dekket deres behov. Videre anførte klager at styret foretar egne risikovurderinger av rasfaren fra taket, og at det er montert snøfangere og varmekabler.

Bymiljøetaten la derfor til grunn at det ikke forelå ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Etaten bemerker at avvisere bare skal brukes som varsel inntil taket er ryddet. Det at et selskap ikke tilbyr nødvendig rydding av tak, gjør ikke at gårdeier kan ha avvisere hengende ute for sikkerhets skyld. Videre viser etaten til at de har erfaring med at avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel, og at de kan miste sin varslingseffekt dersom de blir hengende for lenge.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 22.5.2018.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.3.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015311 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har primært anført at taket til bygården har lav risiko for ras gjennom vinteren fordi taket er utstyrt med snøfangere. Videre anføres det at styret fører internkontroll og holder oppsyn med taket gjennom hele vinteren, og at avvisere kun settes opp i smelteperioder. Klager hevder at det ikke er behov for slik rydding på grunn av varmekabler i takrennene. Endelig hevder klager at risikomomentet under perioden gebyret ble ilagt, var tilknyttet et snølag som dekket den delen av taket som profesjonelle aktører ikke tilbyr å rydde.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Den 21.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Tøyengata nr. 41. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 28.3.2018, og konstaterte at avvisere hang oppe i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre

ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke borettslaget dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Borettslaget begrunner deres avgjørelse om å henge opp avvisere med at det i smelteperioder kan være fare for at is raser ned fra taket, og at det derfor er nødvendig å varsle forbipasserende om rasfare.

Faglig sekretariat understreker at politivedtekten er klar på at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. I denne saken mener faglig sekretariat at dersom borettslaget mente det var fare for at is kunne rase fra taket, skulle de ha rekvirert bistand fra et selskap som tilbyr borettslagets behov for tjenester. Det at et selskap ikke tilbyr nødvendig rydding av tak, gjør ikke at gårdeier kan ha avvisere hengende ute for sikkerhets skyld.

Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Faglig sekretariat mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras.

Endelig vil faglig sekretariat understreke at varmekabler i takrennene kun er et hjelpemiddel for gårdeier. Varmekablene vil ikke nødvendigvis eliminere faren, og gårdeier plikter derfor å ha gode rutiner for manuelt vedlikehold i tillegg.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at borettslaget ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyret ble påklaget den 10.4.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 28.3.2018 om ilegging av miljøgebyr nr. 3015311 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Klager har primært anført at taket til bygården har lav risiko for ras gjennom vinteren fordi taket er utstyrt med snøfangere. Videre anføres det at styret fører internkontroll og holder oppsyn med taket gjennom hele vinteren, og at avvisere kun settes opp i smelteperioder.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp

avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauets utenfor bygården.

Den 21.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Tøyengata nr. 41. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 28.3.2018, og konstaterte at avvisere hang oppe i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke borettslaget dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Borettslaget begrunner deres avgjørelse om å henge opp avvisere med at det i smelteperioder kan være fare for at is raser ned fra taket, og at det derfor er nødvendig å varsle forbipasserende om rasfare.

Klagenemnda understreker at politivedtekten er klar på at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. I denne saken mener klagenemnda at dersom borettslaget mente det var fare for at is kunne rase fra taket, skulle de ha rekvirert bistand fra et selskap som tilbyr borettslagets behov for tjenester. Det at et selskap ikke tilbyr nødvendig rydding av tak, gjør ikke at gårdeier kan ha avvisere hengende ute for sikkerhets skyld. Politivedtekten § 4-1 oppstiller en handlingsplikt for gårdeier dersom det er fare for at snø eller is raser fra taket. Det er ikke tilstrekkelig å stole på at all isen smelter på grunn av varmekablene.

Endelig vil klagenemnda bemerke at dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00161]

Sak 53 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014368 - Sameiet Jørgen Moesgate 1 (201803370)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 17.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3014368 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeieres plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 21.2.2018 ble Bymiljøetaten tilkalt til Jørgen Moes gate 1 etter et tips om at det forelå en fare for at istapper kunne falle ned fra taket. Da betjenten ankom stedet ble det observert overheng av is og snø fra taket. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Betjenten fotograferte forholdet (dok 3a-w).

Videre fremgår det av betjentens internkommentarer og fotografiene at brannvesenet ble tilkalt for umiddelbar fjerning av is og snø.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Jørgen Moesgt 1, ved Anne Judith Munthe-Kaas, påklaget vedtaket den 27.3.2018 (dok 5). Klager anfører at hun midlertidig bor i utlandet, og at hun har avtale med to av leietakerne i bygården om at de skal besørge rydding av snø og varsle dersom det er behov for bistand. Videre anfører klager at hun ikke har mottatt informasjon fra noen av leietakerne om at det var nødvendig med hjelp til å fjerne snø. Hun informerer om at det i 2016 ble gjort store utbedringer av taket, blant annet ble ekstra snøfangere montert. Videre forklarer klager at leietakerne stiller seg uforstående til saken. Det hevdes at det hadde vært et snøfall rett før gebyret ble gitt, og at leietakerne synes kommunen var utrolig raskt ute med å ilegge gebyr uten at de ble varslet og fikk mulighet til å gjøre noe med saken.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Jørgen Moesgt 1 c/o Anne Judith Munthe-Kaas, Jørgen Moesgt 1, 0259 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om ileggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 26.2.2018. Klagen ble fremsatt 27.3.2018. Klagefristen på 3 uker er følgelig ikke overholdt. Klager har imidlertid anført at vedtak om ilagt miljøgebyr ikke kom frem til henne før hun mottok en purring i Altinn. Faglig sekretariat finner det likevel rimelig å behandle klagen fordi klager har redegjort for at hun ikke mottok brevet med miljøgebyret, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ileggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten understreker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak, kan føre til alvorlige skader på person og materiell. Følgelig skal politivedtekten § 4-1 håndheves strengt, og bestemmelsen stiller strenge krav til gårdeier. Bymiljøetaten bemerker at det ikke er

tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for ras av snø og is. Som gårdeier er man i tillegg pålagt å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Etaten mener det er uvesentlig for saken hvorvidt gårdeiers leietakere har varslet gårdeier om at det behøves bistand til fjerning av snø. Det er gårdeiers eget ansvar å påse at pliktene som følger av politivedtektens bestemmelser, blir oppfylt, og gårdeier er selv ansvarlig for å gjøre seg tilstrekkelig kjent med gjeldende regelverk. Bymiljøetaten legger også til grunn at faren for ras ble vurdert som så alvorlig at betjenten tilkalte brannvesenet for bistand til fjerning av is og snø.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 25.4.2018.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3014368 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og is på taket til bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har i hovedsak vist til at hun har en avtale med to av leietakerne i bygården om tilsyn av tak og varsling om fare for ras. Klager informerer om at hun hadde fått informasjon fra leietakerne om et større snøfall, og at avvisere var hengt opp. Det var imidlertid ikke varslet om at det forelå fare for ras. I tillegg har klager vist til at det på taket er installert ekstra snøfangere for å sikre mot snøras.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at det var hengt opp avvisere, men

den vedlagte fotodokumentasjonen viser tydelig at gårdeier også skulle besørget ryddig av taket på et tidligere tidspunkt. Faglig sekretariat er av den oppfatning at det må stilles strengere krav til gårdeier om tilsyn og rydding ved store snømengder og mye nedbør. Et påfølgende værskifte vil kunne medføre at snøklumpene løsner fra taket og skaper alvorlige situasjoner. Her er det også viktig å påpeke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeiere, men de vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras. Gårdeier må derfor sørge for å ha gode rutiner knyttet til vintervedlikehold og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klager har videre informert om at hun har avtaler med to leietakere om tilsyn av taket, og at de skal varsle når det er behov for bistand til å rydde taket for snø og is. Faglig sekretariat vil til dette si at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at gårdeier også selv må følge med, og handle dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Faglig sekretariat mener at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1, og anbefaler derfor at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Selv om klagen ble sendt inn etter klagefristens utløp, mener klagenemnda at klager i denne saken har redegjort for forsinkelsen og tar følgelig klagen til behandling, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3014368 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og is på taket til bygården.

Klager har i hovedsak vist til at hun har en avtale med to av leietakerne i bygården om tilsyn av tak og varsling om fare for ras. Klager informerer om at hun hadde fått informasjon fra leietakerne om et større snøfall og at avvisere var hengt opp. Det var imidlertid ikke varslet om at det forelå fare for ras. I tillegg har klager vist til at det på taket er installert ekstra snøfangere for å sikre mot snøras.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det var hengt opp avvisere, men den vedlagte fotodokumentasjonen viser tydelig at gårdeier også skulle besørget ryddig av taket på et tidligere tidspunkt da politivedtekten er tydelig på at gårdeier «snarest» skal sørge for at taket blir ryddet. Klagenemnda mener at store mengder snø og nedbør stiller strengere krav til gårdeier. Et påfølgende værskifte vil kunne medføre at snøklumper løsner fra taket og videre skape alvorlige situasjoner. Det er også viktig å påpeke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeiere, men de vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras. Gårdeier må derfor sørge for å ha gode rutiner knyttet til vintervedlikehold slik at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Endelig vil klagenemnda understreke at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at gårdeier også selv må følge med, og handle dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[18/02699]

Sak 54 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone E - Bydel Sagene (201804857)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 21.12.2018 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 29.5.2018 om avslag på søknad fra Janne Schirmer om beboerkort i sone E, Bydel Sagene, for kjøretøy brukt i virksomheten. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og kommet til at vilkårene for å få beboerkort ikke er oppfylt. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 13.6.2018 (dok 4) vist til at hun har et enkeltmannsforetak, hvor all virksomhet foregår i Bydel Sagene. Klager er tilknyttet Voldsløkka fysikalske institutt og har i tillegg fysioterapi hjemme hos pasienter hver dag. Hun anfører at uten parkeringstillatelse vil tilbudet til pasientene bli mangelfullt eller måtte opphøre. Hun må på kort varsel tilpasse seg hjemmetjenesten, og har behov for å frakte med seg nødvendig utstyr.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Janne Schirmer er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10. Vedtak om avslag ble fattet den 29.5.2018. Klagen ble fremsatt den 13.6.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering er fastsatt av Oslo bystyre den 13. juni 2012. Forskriftens § 6 *Vilkår for tildeling av parkeringstillatelse til næringsdrivende* lyder:

«Næringsdrivende, håndverkerbedrifter mv. som har et særlig behov for biloppstillingsplasser for egne servicebiler, og som er etablert i sonen, kan tildeles parkeringstillatelse. Det særlige behovet for parkering i sonen må begrunnes og dokumenteres i søknaden

Den næringsdrivendes firma skal være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen. Bilen skal være registrert på firmaet og være utstyrt og innredet på en måte som gjør at bilen i seg selv er et arbeidsverktøy.

Det innvilges ikke parkeringstillatelse som skal dekke kunders eller ansattes behov for parkering.

Kommunale virksomheter/institusjoner tildeles parkeringstillatelse etter samme kriteriet som andre næringsdrivende og institusjoner.»

Saksopplysninger

Janne Schirmer søkte den 20.5.2018 (dok 2) om beboerkort i sone E, Bydel Sagene, for kjøretøy brukt i virksomheten. Bymiljøetaten avsto søknaden den 29.5.2018. Janne Schirmer har registrert foretaksadresse i Storknebbveien 23, 0860 Oslo (dok 5). Denne adressen tilhører Bydel Nordre Aker. Kjøretøyet det er søkt beboerkort for er ikke registrert på enkeltmannsforetaket, men er leaset av Schirmes ektemann (dok 6). Søknaden om beboerkort i sone E ble avslått da firmaet ikke hadde forretningsadresse registrert i Enhetsregisteret i denne sonen, og bilen ikke var registrert på firmaet.

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten viser i oversendelsen til at det er fire vilkår som må være oppfylt for at næringsdrivende kan tilkjennes beboerkort; Særlig behov, etablert virksomhet i sonen, kjøretøyet er registrert på virksomheten og kjøretøyet er utstyrt og innredet på en slik måte at det er å regne som et arbeidsverktøy, jf. § 6. Bymiljøetaten fant at vilkårene om at virksomheten er registrert i sonen og at kjøretøyet er registrert på virksomheten, ikke var oppfylt. Det ble derfor ikke foretatt en vurdering av de øvrige vilkårene etter § 6.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 25.6.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Klager har vist til at selv om selskapet er registrert i Bydel Nordre Aker, så foregår all hennes virksomhet i Bydel Sagene. Uten beboerkort vil tilbudet til pasientene bli mangelfullt eller måtte opphøre. Klager forklarer at familien har to biler, men at hun bruker den minste bilen som er registrert på hennes mann. Klager har også lagt ved et brev fra Bydel Sagene hvor bydelen oppfordrer til en fornyet vurdering av hennes søknad.

Etter beboerparkeringsforskriften § 6 om parkeringstillatelse til næringsdrivende, er det fire vilkår som alle må være oppfylt; den næringsdrivende må være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen. Videre må kjøretøyet være registrert på firmaet. Kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en slik måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, og den næringsdrivende må ha et særlig behov for biloppstillingsplass for egen servicebil.

Faglig sekretariat mener at det fremgår klart av forskriften at den som søker om beboerparkering må være etablert i sonen og drive virksomheten derfra. Videre må kjøretøyet brukt i virksomheten være registeret på foretaket. Klagers virksomhet har foretaksadresse i Bydel Nordre Aker, mens det er søkt om beboerkort i Bydel Sagene (sone E). At klagers oppdrag knyttet til virksomheten foregår i sone E, kan ikke få betydning. Heller ikke oppfordringen fra Bydel Sagene om å vurdere klagen på nytt endrer utfallet av saken. Videre er vilkåret om registrering av kjøretøy på virksomheten ikke oppfylt.

Forskriftens vilkår er absolutt og fremgår klart av forskriftens ordlyd. Forskriften åpner ikke for andre unntak eller skjønn. Faglig sekretariat kan ikke se at det er adgang til å fravike hovedregelen i dette tilfellet. Sekretariatet viser videre til at beboerparkering skal tilgodesee beboere innen et avgrenset område, men dette avskjærer ikke andres mulighet til å parkere i sonen mot betaling.

Det er foreslått en endring i forskriften om at næringsdrivende skal få mulighet til å søke om parkeringstillatelse i flere soner. Dette ligger nå ute på offentlig høring. Frem til en eventuell endring i forskriften vedtas, må faglig sekretariat likevel forholde seg til den gjeldende forskriftsbestemmelsen og dens ordlyd. Faglig sekretariat understreker i denne sammenheng at vilkårene for å tildeles beboerparkeringstillatelse for næringsdrivende fortsatt må oppfylles for at en slik adgang skal kunne benyttes.

Ettersom det i denne saken er to vilkår i § 6 som ikke er oppfylt, går ikke faglig sekretariat inn på vurderingen av om det foreligger et særlig behov og om kjøretøyet er et arbeidsverktøy.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler. Klagen er fremsatt innenfor klagefristen og klager er part i saken. Øvrige vilkår for å ta klagesaken til behandling er også oppfylt.

Saken gjelder avslag på søknad om beboerkort i sone E fra Janne Schirmer.

Etter beboerparkeringsforskriften § 6 om parkeringstillatelse til næringsdrivende, er det fire vilkår som alle må være oppfylt; den næringsdrivende må være registrert i enhetsregisteret med adresse i sonen og drive virksomhet fra denne adressen. Videre må kjøretøyet være registrert på firmaet. Kjøretøyet må være utstyrt og innredet på en slik måte som gjør at kjøretøyet i seg selv er et arbeidsverktøy, og den næringsdrivende må ha et særlig behov for biloppstillingsplass for egen servicebil.

Klager anfører at all hennes virksomhet foregår i Bydel Sagene og at hun derfor har behov for parkering der. Bilen hun disponerer er registrert på hennes ektemann. Klager har som vedlegg til klagen lagt ved et brev fra Bydel Sagene hvor bydelen oppfordrer til at hun skal få beboerparkeringstillatelse.

Klagenemnda mener at det fremgår klart av forskriften at den som søker om beboerparkering må være etablert i sonen og drive virksomheten derfra. Videre må kjøretøyet brukt i virksomheten være registrert på foretaket. I denne saken er klagers virksomhet registrert i en annen bydel, og kjøretøyet er ikke registrert på virksomheten.

Forskriftens vilkår er absolutt og fremgår klart av forskriftens ordlyd. Forskriften åpner ikke for andre unntak eller skjønn. Klagenemnda kan ikke se at det er adgang til å fravike hovedregelen i dette tilfellet, og viser til at beboerparkering skal tilgodesee beboere innen et avgrenset område, men dette avskjærer ikke andres mulighet til å parkere i sonen mot betaling.

Klagenemnda er etter dette kommet til at vilkårene for å tildele beboerparkeringstillatelse til næringsdrivende ikke er oppfylt, og klagen tas derfor ikke til følge.

Sak 55 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201800459)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 13. desember 2017 (vedlegg 2) om avslag på søknad fra Heidi Birgitte Skaara Brorson om beboerkort sone A.

Heidi Birgitte Skaara Brorson klaget på vedtaket 20. desember 2017 (vedlegg 2). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev av 11. januar 2018 (vedlegg 1).

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Heidi Birgitte Skaara Brorson er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 13. desember 2017 og klage ble fremmet 20. desember 2017. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen jf. fvl. § 34.

Saksfremstilling

Saksopplysninger

Heidi Birgitte Skaara Brorson (klager) har folkeregistrert adresse i Nedre Fjærholmvei 74 A, 3132 Husøysund. Hun er også deleier, ved obligasjonseierskap, i en leilighet i Erling Skjalgssons gate 1, som hører til bydel Frogner. Hun søkte den 13. desember 2017 om beboerkort i sone A, bydel Frogner.

Bymiljøetaten avsto søknaden om beboerkort ved vedtak 13. desember 2017. Søknaden ble avslått fordi klager ikke hadde levert gyldig dokumentasjon som bekreftet status som pendler eller student.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering for Oslo kommune (forskriften) er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012, sak 191/12. Forskriften § 5 bokstav a første og andre ledd lyder:

«Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforholdet må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Klagers anførsler

Klager anfører at hun har levert bevis på at hun er medeier i en leilighet i Oslo og har bostedsadresse Nedre Fjærholmvei i Husøysund. Klager anfører at hun ikke har fratrekk for diett, men likevel pendler som mange andre gjør. Hun anfører videre at det nå ikke er mulig å parkere i Oslo da det er beboerparkering hele veien.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at hovedregelen for tildeling av beboerkort etter forskrift om beboerparkering, er at søker bor i og er folkeregistrert i sonen hvor vedkommende søker om beboerkort. For å kunne tildele beboerkort til personer som bor i sonen, men som av ulike grunner ikke er folkeregistrert der, er det gitt en snever adgang til å tildele beboerkort.

Etter klagers anførsler er det registreringsunntaket for pendlere som det er nærliggende å vurdere. Etaten har sett på folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg., samt skatteetatens tolkning av ordet *pendler* i Skatte-ABC 2017-2018.

Det følger av folkeregisterforskriften § 5-3-1 andre setning at det med pendler menes en person «som av hensyn til inntektsgivende arbeid må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Av Skatte-ABC går det frem at en pendler er en person som «av hensyn til inntektsgivende aktivitet, overnatter utenfor hjemmet. Opphold av utenfor hjemmet av andre grunner, f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv. medfører ikke at en person anses som pendler».

Klager har vist til at hun har folkeregistrert adresse i Nedre Fjærholmvei 74 A, og er medeier i en leilighet i Oslo. Selv om hun ikke har fratrekk for diett, er hun pendler som mange andre.

Bymiljøetaten viser til at definisjonen av pendler er en som må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet, på grunn av inntektsgivende aktivitet. Med døgnhvile menes søvn eller liknende hvile. Etaten viser videre til at det i søknaden ikke er dokumentert at klager må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet. Av klagers skattemelding fremgår det at hun fikk reisefradrag for 230 dager i skatteåret 2016. Sammenholdt med klagers egen forklaring legger etaten til grunn at klager i hovedsak, etter fullendt arbeidstid i hverdagene, reiser fra Oslo og tar sin døgnhvile i hjemmet.

Bruk at en sekundærbolig i Oslo til f. eks. fritidsformål, luksusmotiverte årsaker eller familiære forhold, faller utenfor pendlerbegrepet i folkeregisterforskriften. For å regnes som

pendler skal forholdene være slik at klager må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet, på grunn av inntektsgivende aktivitet.

Bymiljøetatens oppfatning er at klager ikke er pendler, og at unntaket i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav a ikke er oppfylt.

Etaten kom etter en samlet vurdering til at etatens vedtak om avslag på beboerkort av 13. desember 2017 opprettholdes. Klagen er oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling, jf. fvl. § 33 jf. § 28 andre ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at hun eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om hun oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at det som utgangspunkt er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Klager har levert bevis på at hun er medeier i en leilighet i Oslo. Det er nødvendig for å få beboerkort å vise at man eier eller leier bolig i en beboersone, men dette er ikke tilstrekkelig. Klager må også bevise at hun har sin døgnhvile i beboersonen i forbindelse med inntektsgivende aktivitet, og ellers oppfyller folkeregisterforskriftens vilkår for å bli regnet som pendler.

Klager har anført at hun er pendler, men har ikke godtgjort at hun har døgnhvile i Oslo i forbindelse med arbeidet. Det fremgår av klagers skattemelding for 2016 at hun har fått reisefradrag for 230 dager, som er alle årets hverdager. Dette tilsier at hun hver dag har reist mellom folkeregistrert adresse og arbeid i Oslo, og ikke har hatt sin døgnhvile i Oslo.

Det fremstår etter dette som klart at klager ikke er å anse som pendler i folkeregisterforskriftens forstand. Faglig sekretariat finner grunn til å understreke at dagpendling ikke gir fritak fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret. Klager omfattes derfor ikke av unntaket for pendlere i beboerparkeringsforskriften.

Klager har anført at det nå ikke er mulig å parkere i Oslo, da det er beboerparkering hele veien. Faglig sekretariat vil i denne sammenheng presisere at formålet med forskriften er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboerne innen et avgrenset område. Det er likevel mulig for personer uten beboerkort å parkere i en beboerparkeringssone mot betaling.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Forslag til innstilling Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at hun eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om hun oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at det som utgangspunkt er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Klager har levert bevis på at hun er medeier i en leilighet i Oslo. Det er nødvendig for å få beboerkort å vise at man eier eller leier bolig i en beboersone, men dette er ikke tilstrekkelig. Klager må også bevise at hun har sin døgnhvile i beboersonen i forbindelse med inntektsgivende aktivitet, og ellers oppfyller folkeregisterforskriftens vilkår for å bli regnet som pendler.

Klager har anført at hun er pendler, men har ikke godtgjort at hun har døgnhvile i Oslo i forbindelse med arbeidet. Det fremgår av klagers skattemelding for 2016 at hun har fått reisefradrag for 230 dager, som er alle årets hverdager. Dette tilsier at hun hver dag har reist mellom folkeregistrert adresse og arbeid i Oslo, og ikke har hatt sin døgnhvile i Oslo.

Det fremstår etter dette som klart at klager ikke er å anse som pendler i folkeregisterforskriftens forstand. Klagenemnda finner grunn til å understreke at dagpendling ikke gir fritak fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret. Klager omfattes derfor ikke av unntaket for pendlere i beboerparkeringsforskriften.

Klager har anført at det nå ikke er mulig å parkere i Oslo, da det er beboerparkering hele veien. Klagenemnda vil i denne sammenheng presisere at formålet med forskriften er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboerne innen et avgrenset område. Det er likevel mulig for personer uten beboerkort å parkere i en beboerparkeringsone mot betaling.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00083]

Sak 56 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201801927)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 12. februar 2018 (vedlegg 2) om avslag på søknad fra Svein Sollid (klager) om beboerkort sone A.

Svein Sollid klaget på vedtaket 20. februar 2018 (vedlegg 2). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev av 27. februar 2018 (vedlegg 1).

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Svein Sollid er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 12. februar 2018 og klage ble fremmet 20. februar 2018. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Saksfremstilling

Saksopplysninger

Svein Sollid har folkeregistrert adresse i Hallingdalsvegen 2852, 3539 Flå. Han eier også en leilighet i Fredrik Stangs gate i Oslo. Denne adressen tilhører bydel Frogner. Han søkte om beboerkort i sone A, bydel Frogner, 9. februar 2018 (vedlegg 1).

Søknaden ble avslått ved Bymiljøetatens vedtak 12. februar 2018 fordi søker ikke hadde levert gyldig dokumentasjon som bekreftet status som pendler eller student.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering for Oslo kommune (forskriften) er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012, sak 191/12. Forskriften § 5 bokstav a første og andre ledd lyder:

«Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforholdet må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Klagers anførsler

Klager anfører at han ikke er dagpendler. Han er 79 år gammel, og ikke ansatt noe sted. Det at han kan bo i leiligheten store deler av året øker livskvaliteten betraktelig. Dessuten har klager mange praktiske og nødvendige oppgaver å utføre. Klager sier at han aldri bruker bil i Oslo, kun til og fra utenom rushtid.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at hovedregelen for tildeling av beboerkort etter forskrift om beboerparkering, er at søker bor i og er folkeregistrert i sonen hvor vedkommende søker om beboerkort. For å kunne tildele beboerkort til personer som bor i sonen, men som av ulike grunner ikke er folkeregistrert der, er det gitt en snever adgang til å tildele beboerkort.

Etter klagers anførsler er det registreringsunntaket for pendlere som det er nærliggende å vurdere. Etaten har sett på folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg., samt skatteetatens tolkning av ordet *pendler* i Skatte-ABC 2017-2018.

Det følger av folkeregisterforskriften § 5-3-1 andre setning at det med pendler menes en person «som av hensyn til inntektsgivende arbeid må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Av Skatte-ABC går det frem at en pendler er en person som «av hensyn til inntektsgivende aktivitet, overnatter utenfor hjemmet. Opphold av utenfor hjemmet av andre grunner, f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv. medfører ikke at en person anses som pendler».

Bymiljøetaten viser til at klager er pensjonist, som ikke lenger er i inntektsgivende arbeid, og at han som følge av dette ikke må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet på grunn av inntektsgivende aktivitet. At klagers livskvalitet øker som følge av bruk av leiligheten er ikke tilstrekkelig for å regne klager som pendler. Hva gjelder de praktiske og nødvendige oppgavene klager må utføre, anfører etaten at han ikke har redegjort nærmere for hva slags oppgaver det dreier seg om, og at de ikke har mottatt dokumentasjon på at disse oppgavene knytter seg til inntektsgivende aktivitet.

Bymiljøetatens oppfatning er at klager ikke er pendler, og at unntaket i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav a ikke er oppfylt.

Etaten kom etter en samlet vurdering til at etatens vedtak om avslag på beboerkort av 12. februar 2018 opprettholdes. Klagen er oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling, jf. fvl. § 33 jf. § 28 andre ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat har vurdert saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Faglig sekretariat for klagenemnda understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han har eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at det som utgangspunkt er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler, en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av

andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Klager har anført at han ikke er dagpendler, men at det øker livskvaliteten hans betraktelig at han kan bo i leiligheten i Oslo store deler av året, og at han har mange praktiske og nødvendige oppgaver å utføre. Faglig sekretariat vil vise til hovedregelen for rett til beboerkort, som er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Unntak gis kun til søkere som er fritatt fra plikten til å melde flytting i Folkeregisteret, og forskriften åpner ikke for andre unntak eller skjønn.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at klager ikke kan anses som pendler, ettersom han ikke lenger har inntektsgivende arbeid. Faglig sekretariat har forståelse for at klager ønsker beboerkort når han bruker leiligheten i Oslo ofte, og dette øker livskvaliteten. Det er likevel ikke slik at dette åpner for unntak fra beboerparkeringsforskriftens hovedregel. Sekretariatet viser til at formålet med forskriften er å gi beboere innen et avgrenset område best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser. Personer som har bolig i en beboerparkeringszone, men som ikke har krav på beboerkort, har mulighet til å parkere i sonen mot betaling.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Oslo kommunes klagenemnd har vurdert saken, og kommet til at klagen ikke tas til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han har eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at det som utgangspunkt er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler, en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Klager har anført at han ikke er dagpendler, men at det øker livskvaliteten hans betraktelig at han kan bo i leiligheten i Oslo store deler av året, og at han har mange praktiske og nødvendige oppgaver å utføre. Klagenemnda vil vise til hovedregelen for rett til beboerkort, som er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Unntak gis kun til søkere som er fritatt fra plikten til å melde flytting i Folkeregisteret, og forskriften åpner ikke for andre unntak eller skjønn.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at klager ikke kan anses som pendler, ettersom han ikke lenger har inntektsgivende arbeid. Klagenemnda har forståelse for at klager ønsker beboerkort når han bruker leiligheten i Oslo ofte, og dette øker livskvaliteten. Det er likevel ikke slik at dette åpner for unntak fra beboerparkeringsforskriftens hovedregel. Klagenemnda viser til at formålet med forskriften er å gi beboere innen et avgrenset område best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser. Personer som har bolig i en beboerparkeringszone, men som ikke har krav på beboerkort, har mulighet til å parkere i sonen mot betaling.

Klagenemnda er etter dette kommet til at Bymiljøetatens vedtak av 12. februar 2018 opprettholdes.

[19/00086]

Sak 57 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A(201800463)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 6. desember 2017 (vedlegg 2) om avslag på søknad fra Per Esten Gjølmesli om beboerkort sone A.

Per Esten Gjølmesli klaget på vedtaket 19. desember 2017 (vedlegg 2). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev av 11. januar 2018 (vedlegg 1).

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Per Esten Gjølmesli er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 6. desember 2017 og klage ble fremmet 19. desember 2017. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen jf. fvl. § 34.

Saksfremstilling

Saksopplysninger

Per Esten Gjølmesli (klager) har folkeregistrert adresse i Anthon Walles vei 14 C, 1337 Sandvika. Han leier også en bolig i Eckersbergs gate 59 B, som tilhører bydel Frogner. Han søkte 17. november 2017 om beboerkort i sone A, bydel Frogner.

Bymiljøetaten avsto søknaden om beboerkort ved vedtak 6. desember 2017. Klagen ble avslått fordi etaten ikke hadde mottatt tilstrekkelig informasjon til å vurdere om tildelingskriteriene var oppfylt.

Ettersom klager har anført at han vil registrere seg som pendler slik at dette vil fremgå av ligningen, har faglig sekretariat bedt klager ettersende eventuell ny dokumentasjon. Sekretariatet har ikke mottatt ny dokumentasjon fra klager, og saken er vurdert på bakgrunn av de opplysninger som er oversendt fra Bymiljøetaten.

Bymiljøetaten opplyser i oversendelsen om at flere av de vedlagte dokumentene ved en inkurie er datert til 17. november 2017. Riktig dato fremgår av (vedlegg 2) og dokumentoversikten (vedlegg 3).

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering for Oslo kommune (forskriften) er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012, sak 191/12. Forskriften § 5 bokstav a første og andre ledd lyder:

«Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforholdet må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Klagers anførsler

Klager anfører at selv om han har bostedsadresse i Sandvika, er realiteten at han jobber i Oslo og bor i Eckersbergs gate i arbeidsuken. For klager er dette den best løsningen. Han har vært inne på Skatteetatens pendlerveiviser, og i henhold til denne er han kvalifisert til å være pendler, selv om avstanden til registrert bostedsadresse ikke er lengre enn den der.

Klager vil registrere seg som pendler og vil bli registrert som pendler på ligningen for 2017.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at hovedregelen for tildeling av beboerkort er at søker bor og er folkeregistrert i sonen der vedkommende søker om beboerkort. For å kunne tildele beboerkort til personer som bor i sonen, men som av forskjellige grunner ikke er folkeregistrert i sonen, er det gitt en snever adgang til å tildele disse beboerkort i § 5 kriterium a.

I henhold til søkers anførsler i denne sak er det registreringsunntaket for pendlere som det er nærliggende å vurdere. Etaten har sett på folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg., samt skatteetatens tolkning av ordet *pendler* i skatte-ABC 2017-2018. Det følger av en tolkning av disse at opphold utenfor hjemmet av fritidsformål eller luksusmotiverte årsaker faller utenfor definisjonen av pendler.

Bymiljøetaten mener at definisjonen av pendler ikke åpner for at personer som kan ta sin døgnhvile utenfor hjemmet regnes som pendlere. Det er kun de som må ta døgnhvile utenfor hjemmet på grunn av inntektsgivende aktivitet, som kan regnes som pendlere. Etaten peker på at klager ikke har godtgjort hvorfor han må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet når han er folkeregistrert på en adresse ca. 13 km fra arbeidsplassen.

Bymiljøetaten kom etter en samlet vurdering til at etatens vedtak om avslag på beboerkort opprettholdes. Klagesaken er oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling, jf. fvl. § 33 jf. § 28 andre ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Faglig sekretariat skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han leier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at det er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted» plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Det følger av ordlyden - av

hensyn til - et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og hvilen utenfor hjemmet.

Dette støttes av en tolkningsuttalelse Bymiljøetaten har fått fra Skattekontoret i Oslo 13. august 2018, om innholdet i pendlervurderingen. Skattekontoret skriver at det vil være et spørsmål om vedkommende pendler *på grunn av* inntektsgivende arbeid (faglig sekretariats utheving): «her er det et krav om at han har anskaffet pendlerleiligheten som en følge av at han jobber i Oslo. Det er altså et kvalitativt kausalitetskrav».

I Skatte-ABC 2018 står det at «Hvis oppholdet utenfor hjemmet skyldes inntektsgivende aktivitet, kan vedkommende anses som pendler selv om det er praktisk mulig å foreta daglige reiser mellom hjem og arbeidssted. Reiseavstanden kan imidlertid ha betydning ved vurderingen av om oppholdet utenfor hjemmet skyldes andre grunner enn inntektsgivende aktivitet». Som utgangspunkt kan en person altså bli vurdert som pendler selv om avstanden mellom jobb og bosted er relativt kort, men inngangskriteriet er i alle tilfeller at oppholdet må skyldes inntektsgivende aktivitet.

Klager anfører at han bor i Oslo fordi dette er den beste løsningen, og faglig sekretariat kan ikke se at kravet til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og oppholdet utenfor hjemmet er oppfylt i dette tilfellet. Sekretariatet viser til at klager både på søknadstidspunktet og i klageomgangen har hatt muligheten til å dokumentere status som pendler.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han leier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at det er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted» plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Det følger av ordlyden - *av hensyn til* - et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og hvilen utenfor hjemmet.

Dette støttes av en tolkningsuttalelse Bymiljøetaten har fått fra Skattekontoret i Oslo 13. august 2018, om innholdet i pendlervurderingen. Skattekontoret skriver at det vil være et spørsmål om vedkommende pendler *på grunn av* inntektsgivende arbeid (klagenemndas utheving): «her er det et krav om at han har anskaffet pendlerleiligheten som en følge av at han jobber i Oslo. Det er altså et kvalitativt kausalitetskrav».

I Skatte-ABC 2018 står det at «hvis oppholdet utenfor hjemmet skyldes inntektsgivende aktivitet, kan vedkommende anses som pendler selv om det er praktisk mulig å foreta daglige reiser mellom hjem og arbeidssted. Reiseavstanden kan imidlertid ha betydning ved vurderingen av om oppholdet utenfor hjemmet skyldes andre grunner enn inntektsgivende aktivitet». Som utgangspunkt kan en person altså bli vurdert som pendler selv om avstanden mellom jobb og bosted er relativt kort, men inngangskriteriet er i alle tilfeller at oppholdet må skyldes inntektsgivende aktivitet.

Klager anfører at han bor i Oslo fordi dette er den beste løsningen, og klagenemnda kan ikke se at kravet til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og oppholdet utenfor hjemmet er oppfylt i dette tilfellet.

Bymiljøetatens vedtak av 6. desember 2017 opprettholdes

[19/00163]

Sak 58 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone B (201800499)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 17.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 22. desember 2017 (vedlegg 2) om avslag på søknad fra Anne Gurine Olsen (klager) om beboerkort sone B.

Anne Gurine Olsen klaget på vedtaket 27. desember 2017 (vedlegg 2). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev av 12. januar 2018.

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Anne Gurine Olsen er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 22. desember 2017 og klage ble fremmet 27. desember 2017. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Saksopplysninger

Anne Gurine Olsen har folkeregistrert adresse i Marthas vei 11, 4633 Kristiansand S. Hun eier også en bolig i Eugenies gate 23, 0168 Oslo. Denne adressen ligger i bydel St. Hanshaugen. Hun søkte 4. desember 2017 om beboerkort sone B, bydel St. Hanshaugen.

Bymiljøetaten avsto søknaden om beboerkort ved vedtak 22. desember 2017. Søknaden ble avslått fordi søker ikke dokumenterte status som pendler eller student.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering for Oslo kommune (forskriften) er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012, sak 191/12. Forskriften § 5 bokstav a første og andre ledd lyder:

«Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforholdet må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Klagers anførsler

Klager viser til at hun fikk innvilget midlertidig beboerparkering etter at hun hadde kjøpt sin leilighet i Eugenies gate, som har vært til uvurderlig nytte og har gjort at klager har kunnet bruke leiligheten slik hun opprinnelig hadde tenkt.

Klager hadde kontakt med saksbehandler i Bymiljøetaten som ba henne bekrefte eierskap til bilen, og bruk av leilighet som tilsa pendlerstatus. Dette førte til at klager søkte om eierskifte av bilen, som kostet 6064,- i omregistreringsavgift.

Klager viser til redegjørelse for bruk av leiligheten som var lagt ved søknaden om beboerkort. Her skrev klager at hun og samboer er i Oslo et par langhelger i måneden samt flere hverdager. Leiligheten brukes både til ferier og som pendlerleilighet i forbindelse med kurs/konferanser/møter og til faglig hospitering.

Arbeidet med firmaet innebærer både klinisk virksomhet og administrativt arbeid. Sistnevnte tar hun med seg til leiligheten i Oslo, da hun har behov for å komme seg bort fra kontoret i perioder.

Om status som pendler presiserer klager at hun tidligere har bodd i Oslo i 15 år, men flyttet til Kristiansand av familiære årsaker i 1988. Klager startet eget ultralydfirma i september 2013, blant annet for å få en større frihet i jobben, noe som også var hovedgrunnen til at hun kjøpte leiligheten i Eugenie's gate i april 2017.

I 2016 hadde klager et pasientgrunnlag på 1160 pasienter, i 2017 var dette tallet 1217. Klagers kontor ligger vegg i vegg med et av Kristiansands største legesentre, og i samme bygg som Sentrum helsestasjon. Klager anfører at kontoret altså ligger strategisk til, og det er vanskelig å få de samme fordelene ved flytting. Klager anfører videre at leiligheten i Eugenie's gate er å betrakte som et hjemmekontor. Hun har av hensyn til firmaet, og et langvarig samboerskap, valgt å beholde bostedsadresse i Kristiansand.

Klager har ikke villet «melke systemet», og har derfor kjørt mange ganger i måneden til hjemmekontoret i Oslo uten å føre det opp som jobbreise i selvangivelsen. Hun kan derfor ikke dokumentere pendlerstatus ved å legge ved fjorårets selvangivelse, men er avhengig av å bli trodd.

Det oppleves urimelig å ikke få tildelt beboerkort på bakgrunn av manglende dokumentasjon. I tillegg har klager i god tro betalt omregistreringsavgift helt forgjeves.

I tillegg til selve klagen på vedtaket, har klager sendt brev til klagenemnda ved byrådsavdeling for miljø og samferdsel (vedlegg 3). Her anfører hun at det ser ut til å være svært liten mulighet for å få beboerparkering dersom man ikke har bostedsadresse i Oslo, og det ser ut til å være et smalt vindu for pendlere. Klager mener at hun burde ha blitt informert om dette på et langt tidligere tidspunkt i søknadsprosessen. Bilen ble omregistrert i den tro at dette var det mest avgjørende for å få innvilget søknaden.

Klager medgir at det til en viss grad er riktig at hun frivillig gjør en del av jobben fra sitt kontor i Oslo, men at hun ikke har blitt forklart underveis at dette skulle være diskvalifiserende til å kunne få innvilget beboerparkering i sone B. Hun bruker mange arbeidsdager med overnatting i Oslo hver måned, ikke medregnet fritiden.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis at hovedregelen for tildeling av beboerkort er at søker bor og er folkeregistrert i sonen hvor vedkommende søker om beboerkort. For søkere som bor i sonen, men av ulike grunner ikke er folkeregistrert der, er det gitt en snever adgang til å tildele beboerkort.

Med tanke på søkers anførsler i denne saken er det registreringsunntaket for pendlere som det er nærliggende å vurdere. Etaten har sett på folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg., samt skatteetatens tolkning av ordet *pendler* i skatte-ABC 2017-2018.

Det følger av en tolkning av disse at pendler er en person som «av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Opphold utenfor hjemmet av fritidsformål eller luksusmotiverte årsaker faller utenfor definisjonen av pendler.

Etaten bemerker at klagers arbeidsopphold leiligheten i Oslo beskrives som et hjemmekontor som kombineres med langhelger og lignende. Opphold kan også skje i forbindelse med kurs

og kongresser knyttet til hennes fagfelt. Reisene til Oslo er ikke ført opp på selvangivelsen da hun ikke ønsker å «melke systemet».

Bymiljøetaten viser til at definisjonen av pendler, er en som må ta sin døgnhvile utenfor hjemmet, på grunn av inntektsgivende aktivitet. Med døgnhvile menes søvn eller liknende hvile.

På bakgrunn av klagers beskrivelse av saksforholdet legger Bymiljøetaten til grunn at bruken av leiligheten i Oslo er begrunnet i et personlig valg klager har gjort. Det fremstår ikke slik at klager må ta sin døgnhvile i Oslo på grunn av inntektsgivende aktivitet. Deltakelse på enkelte kurs og kongresser er ikke tilstrekkelig til å anses som pendler i denne sammenheng. Etaten kan ikke se at klager har dokumentert at det er nødvendig for henne å ta sin døgnhvile utenfor hjemmet i forbindelse med inntektsgivende aktivitet.

Til klagers anførsel om at det er urimelig ikke å bli tildelt beboerkort etter at hun har brukt penger på omregistrering av kjøretøyet, bemerker etaten at dette ikke har betydning for saken. I samme brev hvor det ble informert om at Bymiljøetaten hadde behov for å få tilsendt kopi av vognkort som dokumenterer medeierskap i kjøretøyet, ble det opplyst om at klager også måtte sende inn dokumentasjon på at hun er pendler.

Bymiljøetaten kom etter en samlet vurdering til at etatens vedtak om avslag på beboerkort opprettholdes. Klagesaken er oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling, jf. fvl. § 33 jf. § 28 andre ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at hun eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om hun oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at det er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted» plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Det følger av ordlyden - *av hensyn til* - et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og hvilen utenfor hjemmet.

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv» ikke medfører at en person anses som pendler.

Det fremgår av Skatte-ABC 2018/2019 at ved en ordning der en arbeidstaker har tre arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet og to arbeidsdager i uken ved et kontor hvor hun overnatter, vil oppholdet utenfor hjemmet være et yrkesopphold, ikke et pendleropphold. Motsatt vil det være et pendleropphold hvis arbeidstakeren har to arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet, og tre arbeidsdager i uken ved et annet kontor og overnatter utenfor hjemmet. Tilsvarende vil måtte gjelde for selvstendig næringsdrivende.

Etter dette må det både være slik at døgnhvilen utenfor hjemmet tas av hensyn til inntektsgivende aktivitet, og døgnhvilen utenfor hjemmet må tilsvare mer enn 50 %, for at en person skal anses som pendler.

Faglig sekretariat kan ikke se at klagers bruk av leiligheten oppfyller de krav som stilles for at en person skal kunne regnes som pendler i rettslig forstand.

Klager har anført at hun skaffet seg leiligheten i forbindelse med at hun startet eget ultralydfirma og fordi hun ønsket større frihet i jobben. Beskrivelsen av klagers arbeid viser at det mest praktiske er å drive bedriften fra kontoret i Kristiansand, der kundegrunnlaget er. Klager beskriver bruken som å være et par langhelger i måneden samt flere hverdager. Det at klager arbeider i leiligheten i Oslo når hun har behov for å komme seg bort fra kontoret i Kristiansand, og i forbindelse med kurs/konferanser og møter tilsier etter faglig sekretariats syn at kravet til årsakssammenheng ikke er oppfylt. Faglig sekretariat anser denne ordningen som primært motivert av fritidsformål.

Klager anfører at det er urimelig å ikke få tildelt beboerkort på bakgrunn av manglende dokumentasjon. Faglig sekretariat har forståelse for dette, men mener at det på bakgrunn av klagers egne beskrivelser ikke er grunnlag for å konkludere med at hun har døgnhvile i Oslo på grunn av inntektsgivende aktivitet.

Klager skriver at det ser ut til å være svært liten mulighet for å få beboerparkering dersom man ikke har bostedsadresse i Oslo, og at det ser ut til å være et smalt vindu for pendlere. Klager mener at hun burde ha blitt informert om dette tidligere. Faglig sekretariat vil vise til beboerparkeringsforskriftens hovedregel, som er at man må bo i og være folkeregistrert i beboerparkeringssonen. Hovedregelen henger sammen med forskriftens formål som er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboere innen et avgrenset område. Det er sånn sett riktig at det er vanskeligere å få tildelt beboerkort dersom man ikke har bostedsadresse i Oslo. Det fremgår av beboerparkeringsforskriften at unntak kun gjelder personer som er fritatt fra plikten til å melde flytting til Folkeregisteret. For å være omfattet av unntaket for pendlere må vedkommende derfor være pendler i folkeregisterforskriftens forstand.

Faglig sekretariat finner det ikke bevist at klager har døgnhvile i sin leilighet i Oslo som følge av inntektsgivende aktivitet, men mener at oppholdet i leiligheten i stor grad er begrunnet i fritidsformål. Det er heller ikke godtgjort at klager har mer enn 50 % av døgnhvilen i leiligheten i Oslo.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at hun eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om hun oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at det er registreringsunntaket for pendlere som det her er naturlig å vurdere.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted» plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Det følger av ordlyden - *av hensyn til* - et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og hvilen utenfor hjemmet.

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv» ikke medfører at en person anses som pendler.

Det fremgår av Skatte-ABC 2018/2019 at ved en ordning der en arbeidstaker har tre arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet og to arbeidsdager i uken ved et kontor hvor hun overnatter, vil oppholdet utenfor hjemmet være et yrkesopphold, ikke et pendleropphold. Motsatt vil det være et pendleropphold hvis arbeidstakeren har to arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet, og tre arbeidsdager i uken ved et annet kontor og overnatter utenfor hjemmet. Tilsvarende vil måtte gjelde for selvstendig næringsdrivende.

Etter dette må det både være slik at døgnhvilen utenfor hjemmet tas av hensyn til inntektsgivende aktivitet, og døgnhvilen utenfor hjemmet må tilsvare mer enn 50 %, for at en person skal anses som pendler.

Klagenemnda kan ikke se at klagers bruk av leiligheten oppfyller de krav som stilles for at en person skal kunne regnes som pendler i rettslig forstand.

Klager har anført at hun skaffet seg leiligheten i forbindelse med at hun startet eget ultralydfirma og fordi hun ønsket større frihet i jobben. Beskrivelsen av klagers arbeid viser at det mest praktiske er å drive bedriften fra kontoret i Kristiansand, der kundegrunnlaget er. Klager beskriver bruken som å være et par langhelger i måneden samt flere hverdager. Det at klager arbeider i leiligheten i Oslo når hun har behov for å komme seg bort fra kontoret i Kristiansand, og i forbindelse med kurs/konferanser og møter, tilsier etter klagenemndas syn at kravet til årsakssammenheng ikke er oppfylt. Klagenemnda anser denne ordningen som primært motivert av fritidsformål.

Klager anfører at det er urimelig å ikke få tildelt beboerkort på bakgrunn av manglende dokumentasjon. Klagenemnda har forståelse for dette, men mener at det på bakgrunn av klagers egne beskrivelser ikke er grunnlag for å konkludere med at hun har døgnhvile i Oslo på grunn av inntektsgivende aktivitet.

Klager skriver at det ser ut til å være svært liten mulighet for å få beboerparkering dersom man ikke har bostedsadresse i Oslo, og at det ser ut til å være et smalt vindu for pendlere. Klager mener at hun burde ha blitt informert om dette tidligere. Klagenemnda vil vise til beboerparkeringsforskriftens hovedregel, som er at man må bo i og være folkeregistrert i beboerparkeringssonen. Hovedregelen henger sammen med forskriftens formål som er å sikre best mulig tilgjengelighet til offentlige parkeringsplasser for beboere innen et avgrenset område. Det er sånn sett riktig at det er vanskeligere å få tildelt beboerkort dersom man ikke har bostedsadresse i Oslo. Det fremgår av beboerparkeringsforskriften at unntak kun gjelder personer som er fritatt fra plikten til å melde flytting til Folkeregisteret. For å være omfattet av unntaket for pendlere må vedkommende derfor være pendler i folkeregisterforskriftens forstand.

Klagenemnda finner det ikke bevist at klager har døgnhvile i sin leilighet i Oslo som følge av inntektsgivende aktivitet, men mener at oppholdet i leiligheten i stor grad er begrunnet i fritidsformål. Det er heller ikke godtgjort at klager har mer enn 50 % av døgnhvilen i leiligheten i Oslo.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 59 Klage - Vedtak om avslag på saksomkostninger (201803502)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage fra Fredrik Rønold vedrørende avslag på dekning av saksomkostninger. Kravet er fremmet i forbindelse med omgjøring av vedtak om illeggelse av kontroll sanksjon for overtredelse av parkeringsforskriften. Bymiljøetaten besluttet den 27.4.2018 å opprettholde sitt vedtak av 20.4.2018 om avslag på saksomkostninger.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått klagen, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Forvaltningsloven § 36 første ledd lyder:

«Når et vedtak blir endret til gunst for klager, skal han tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, med mindre endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.»

Avslag på dekning av saksomkostninger er et enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningsloven § 36 tredje ledd fjerde punktum, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Fredrik Rønold er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e. Kravet må fremsettes innen tre uker etter at klager er underrettet om det nye vedtaket. Vedtaket ble fattet den 20.4.2018 og klagen er datert 20.4.2018. Klagen er derfor rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av kravet.

Den 12.4.2018 ble Rønold ilagt en kontroll sanksjon for parkering i strid med skilt nr. 552 med underskilt «for EL-motorvogn» «Maks 16 timer» og påbud om bruk av parkeringsskive. Rønold innga klage gjennom Bymiljøetatens elektroniske klagesystem den 13.4.2018. Bymiljøetaten fattet den 19.4.2018 vedtak om å oppheve kontroll sanksjonen fordi de mente kjøretøyet hadde stått lovlig parkert.

Rønold sendte den 19.4.2018 en ny henvendelse til etaten med krav om dekning av saksomkostninger for tapt arbeidstid. Kravet er på 250 kr. Bymiljøetaten avsto kravet med henvisning til at klager ikke hadde hatt vesentlige kostnader, jf. forvaltningsloven § 36 første ledd. Klager påklaget avslaget den 20.4.2018.

I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 27.4.2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det følger av forvaltningsloven § 36 at en part i saken skal tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, når et vedtak blir endret til gunst for parten. Grunnvilkåret i § 36 om at vedtaket må være «endret til gunst» for parten er oppfylt ved at gebyret ble frafalt etter klage.

En part har etter dette krav på å få dekket «vesentlige kostnader som har vært nødvendige». I denne saken har klager fremmet et krav på 250 kr for tapt arbeidsfortjeneste.

Klagers rett til dekning av saksomkostninger omfatter bare «vesentlige» kostnader som har vært «nødvendige». Faglig sekretariat kan ikke se at det i denne saken er tale om slike kostnader. Av forarbeidene til forvaltningsloven fremgår det at en parts tap ved tidsspille o.l. ikke omfattes av § 36. Faglig sekretariat viser videre til klagenemndas avgjørelse i sak 249 den 14.6.2016, hvor det fremgår at en part kun unntaksvis vil få innvilget krav for egen tapt arbeidsfortjeneste. Dette kan for eksempel være dokumenterte og helt uunngåelige tap knyttet til nødvendig fravær fra arbeid som lønsmottaker. Faglig sekretariat kan ikke se at det er tilfellet i denne saken.

Det er i forarbeidene ikke gitt noen omfattende drøftelse av hva som ligger i nødvendighetskravet, men feilens art og sakens vanskelighetsgrad skal tillegges vesentlig vekt i vurderingen. Det må også legges vekt på om klager kunne få tilstrekkelig bistand av administrasjonen.

Faglig sekretariat er av den klare oppfatning at det å klage på en ilagt kontroll sanksjon er en enkel sak med lav vanskelighetsgrad. Sekretariatet viser til at klager i denne saken har sendt inn en klage via Bymiljøetatsens elektroniske klageskjema som i stor grad er automatisk utfylt. Saksfeltets manglende kompleksitet taler derfor mot at klager i denne saken har pådratt seg kostnader som var nødvendige for å få vedtaket omgjort.

Faglig sekretariat finner etter dette at klager ikke oppfyller vilkårene for å få dekket saksomkostninger etter forvaltningsloven § 36 første ledd. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på dekning av saksomkostninger ble påklaget den 20.4.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage fra Fredrik Rønold vedrørende vedtak om dekning av saksomkostninger i forbindelse med omgjøring av vedtak om illeggelse av kontroll sanksjon for overtredelse av parkeringsforskriften.

I henhold til forvaltningsloven § 36 første ledd, skal en part, når et vedtak blir endret til gunst for ham, tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket. Klagenemnda viser til at det offentliges ansvar er begrenset til vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, og at feilens art og sakens vanskelighetsgrad spiller en vesentlig rolle i vurderingen.

Klagenemnda mener at det i denne saken ikke er tale om vesentlige kostnader som var nødvendige for å få omgjort Bymiljøetatens vedtak. Klagenemnda er av den klare oppfatning at det å klage på en ilagt kontroll sanksjon er en enkel sak med lav vanskelighetsgrad.

Klagenemnda finner etter dette at klager ikke oppfyller vilkårene for å få dekket saksomkostninger etter forvaltningsloven § 36.

Klagen tas ikke til følge.

[19/00171]

Sak 76 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 29. januar 2019

Saken gjelder:

Protokollen blir lagt frem ved møtets slutt.